



סֵפֶר

נֵעַם  
אֵלֵימֶלֶךְ



## פְּרִשְׁת נְשֵׂא

הצדיק ע"י  
דבקותו מעלה  
ומקרב את כל  
אחד לפי  
גלגולו ונשמתו

**נְשֵׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גְרִשׁוֹן גַּם הֵם כֹּו'. יֵשׁ לְתֵת טַעַם לְשִׁבְח לְמָה לְפַעֲמִים כְּתִיב 'לְמִשְׁפַּחֹתֶם' קִדְּם 'לְבֵית אֲבוֹתֶם'<sup>א</sup>, וְלְפַעֲמִים כְּתִיב 'לְבֵית אֲבוֹתֶם' וְלְמִשְׁפַּחֹתֶם'<sup>ב</sup>. \* עַל פִּי הַפְּסוּק (במדבר א, ב) 'שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְגִלְגָּלוֹתֶם וְלְמִשְׁפַּחֹתֶם' כֹּו', כִּי הַצְּדִיק הוּא מַעֲלָה אֶת הָעוֹלָם כּוֹלוֹי וְהוּא נוֹשֵׂא אוֹתָם עַל יְדֵי דְבִקּוּתוֹ וְקִדְּשָׁתוֹ וְעַל יְדֵי זֶה הוּא מְקַרֵּב אוֹתָם לְעִבּוּדַת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךְ שְׁמוֹ וְזֶה נִקְרָא נְשִׂאוֹת רֹאשׁ, \* לְכֵן צָוָה הַשֵּׁם שֶׁהַנְּשִׂאוֹת רֹאשׁ הֵיחָא יִתְנַהֵג לְפִי הַגְּלִיגּוּלִים, כִּי הַצְּדִיק הַיּוֹדֵעַ גְּלִיגּוּלֵי הַנְּשִׂאוֹת יְכוֹל לִידַע אֵיזָה אִישׁ יֵשׁ לוֹ נְשִׂמָה קְדוֹשָׁה אוֹ מְאִיזָה עוֹלָם נְשִׁמָּתוֹ נִלְקַחָה, וּמִשָּׁה וְאֶהֱרֵן הָיוּ בְּמִדְרַגָּה זוֹ וְיָדְעוּ גְּלִיגּוּל הַנְּשִׂאוֹת, לְכַךְ צָוָה אוֹתָם**

הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ בְּרוּךְ הוּא 'שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְגִלְגָּלוֹתֶם' פְּרוּשׁ לְפִי גְּלִיגּוּל הַנְּשִׂאוֹת כֵּן תַּעֲלוּ אוֹתָם לְמַעְלָה: \* **אָךְ פְּשׁוּטֵי בְּנֵי אָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָתָם אֵינָה כָּל כֶּךָ בְּמִדְרַגָּה גְּדוּלָה, גַּם הֵם צְרִיכִים עֲלֵיהָ וְנִשְׂאוֹת רֹאשׁ וְלָמָּה יִגְרַעוּ וּבְמָה הֵם יְכוֹלִים לְהַנְּשֵׂא כִּיּוֹן שֶׁהֵם לְמַטָּה, לָזֶה צְרִיךְ הַצְּדִיק לְקַשֵּׁר אוֹתָם בְּאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים הַכְּלוּלִים מְכֻלָּלוֹת יִשְׂרָאֵל וְאִזּוֹ יִתְעַלּוּ לְמַעְלָה עַל יָדָם. וְזֶה לְפַעֲמִים כְּתִיב 'לְבֵית אֲבוֹתֶם' קִדְּם 'לְמִשְׁפַּחֹתֶם' עַל שֶׁצְּרִיכִים לְקַשֵּׁר אוֹתָם בְּאֲבוֹת תְּחִלָּה כְּדִי לְהַעֲלוֹת אוֹתָם בְּתוֹךְ שָׂאָר מִשְׁפַּחֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְאֹתָן שֶׁהֵם צְדִיקִים שֶׁנִּשְׁמָתָם הוּא מַעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן הוּא לְהַפְּךְ שְׁמַעֲלִין אוֹתָם כְּסוּדָר מִתְּתָא לְעֵילָא, מִתְּחִלָּה 'לְמִשְׁפַּחֹתֶם' וְאַחַר כֶּךָ**

נשמות פשוטי  
בני אדם  
מקשר אותם  
הצדיק באבות  
הק' וכך יכול  
להעלותם

## ◆ ציונים ומקורות ◆

הבריאה, והעיקר הוא שצריך להשלים כוונת הבריאה והרצון עליון קדום וכנ"ל, וזהו ע"י כשעם ה' משימים אל לבם ומתחזקים אך ביראת ה' כל היום ובאהבתו ית', ועובדים אותו בכל לבבם ונפשם באמת, אזי נתגדל ונתנשא השיעור קומה בבחי' נשיאות ראש, והולכים ממדריגה למדריגה עד בחי' גדלות המוחין, עד אשר מגיעים לשורשם הרמה בקודש ונעשים אחוזים ודבוקים בו ית' וית' כביכול, ואז על ידם נתעורר ונעשה אתערותא דלעילא בסוד מיין דוכרין לכל השתלשלות העולמות, להמשיך עליהם שפע חכמה בינה ודעת וחסדים ורחמים, ואז מתייחדים ברזא דאחד וכמבואר לעיל'.

א. במדבר א, ב: 'שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לגלגלותם'. ב. שם ד, כב: 'נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבותם למשפחותם'. ג. עיין לעיל פר' ויצא ד"ה וישא יעקב רגליו. ד. עיין אוהב ישראל פר' שקלים ד"ה והנה אדם: 'ובחי' זו ישנו ג"כ בכללות ישראל שהם ג"כ בבחי' קומה שלימה והוא ג"כ על זה הדרך, כי בעת שהם במדריגה התחתונה ובבחי' קטנות המוחין ח"ו, אז הנכבד והנורא ברוב רחמיו וחסדיו הטובים משפיע להם כל הטובות הצריכין להם להשפעתם, בסוד 'איתתך גוצא גחין ולחיש לה' (ב"מ נט.) כנודע למביני מדע, אמנם אין זה תכלית

לְבֵית אָבוֹתָם לְקָשֶׁר אוֹתָם עִם מְדַרְגּוֹת  
הָאָבוֹת גַּם כֵּן וְדו"ק: \*

שְׁמִיחָה פְּרוּשׁ אוֹתָם הַצְּדִיקִים שֶׁהֵם יִשְׂרָי  
לֵב מְעַצְמָם, שְׁמִיחָה שְׁלֵפָם מִתְּלַהֵב  
וּמְשִׁיחַ לְעִבּוֹדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ:

**אוּ יֹאמֶר נְשָׂא כּוֹ בְּנֵי גְרִשׁוֹן גַּם הֵם כּוֹ.**  
הַדְּקָדוּק מֵלֵת גַּם הֵם הוּא  
מִיָּתֵר. וְנִרְאָה לְפָרֵשׁ דְּהֵנָּה יֵשׁ ג' מִיָּנִי  
צְדִיקִים, יֵשׁ צְדִיק שֶׁהוּא מִחֲמַת זְכוֹת  
אָבוֹתָיו וְלִזְהָ הַצְּדִיק בְּקֹל לֵב לְאֹר  
גְּדוֹל, \* ב' מִחֲמַת שֶׁהוּא מְעוֹרֵר אֶת הַצְּדִיק  
שֶׁהִיָּה כְּכֹר בְּעוֹלָם וְעֵתָה הוּא בְּעוֹלָם  
הָעֲלִיּוֹן הוּא מְעוֹרֵר אֶת אוֹרוֹ וּבָא לוֹ מִכַּחוֹ  
אוֹר גְּדוֹל, \* וְעוֹד יֵשׁ שֶׁהוּא צְדִיק מְעַצְמוֹ  
וְלִזְהָ הַצְּדִיק הוּא בְּקִשֵׁי קֶצֶת שְׂיָבֵא לְאֹר  
גְּדוֹל אֲךָ שְׁלֵבּוֹ מִתְּלַהֵב וְחוֹשֵׁק לְעִבּוֹדָת  
הַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁלְמוֹת. \* וְזֵהוּ 'אוֹר  
זְרוּעַ לְצְדִיק' (תהלים צז, יא) פְּרוּשׁ הָאוֹר הוּא  
זְרוּעַ לְהַצְּדִיק מֵאָבוֹתָיו, וְיִלְיָשְׂרֵי לֵב

האור זרוע  
לצדיק ע"י  
זכות אבות או  
מכח אור צדיק  
שבעליונים אך  
צדיק שבא  
בכוחות עצמו  
לאור הוא  
בשכחה

האבות פעלו  
לדורות שיוכלו  
הצדיקים וכלל  
ישראל לומר  
שירה

וְזֵהוּ 'אֹז יִשְׂרֵי מִשֵּׁה כּוֹ' וַיֹּאמְרוּ לְאֹמְרֵי  
(שמות טו, א) מֵלֵת 'לְאֹמְרֵי אֵינן לוֹ  
בְּאוֹר לְכֹאֲרָה וְעַל פִּי דְרַכְנּוֹ יְבֹאֵר, 'אֹז'  
רֵאשֵׁי תְבוֹת אִזּוֹר זְרוּעַ, רְצָה לוֹמֵר הָאוֹר  
הַזְרוּעַ מֵאָבוֹתָינוּ הַקְּדוּשִׁים עֲשֵׂה פְּעֻלָּה  
זֹאת שְׂיִשְׂרֵי מִשֵּׁה פְּרוּשׁ שְׁפַעְלוֹ  
בְּמַעֲשֵׂיהֶם הַקְּדוּשִׁים לְדוֹרוֹת הַבָּאִים  
אֲחֵרֵיהֶם שְׂיִשְׂרֵי הַצְּדִיק שְׂבָכָל דּוֹר וְדוֹר  
שֶׁהַצְּדִיק נִקְרָא בְּשֵׁם מִשֵּׁה, וְלִזְהָ אֶפְשֶׁר  
רְמָזוֹ בְּגִמְרֵא הַקְּדוּשָׁה (סנהדרין צא: ) 'מִפְּאֵן  
לְתַחֲתֵי הַמֵּתִים מִן הַתּוֹרָה, שְׂזֵה שֶׁהַצְּדִיק  
מְעוֹרֵר אֶת הָאוֹר שֶׁל הַצְּדִיק שְׂכָבֵר מֵת,  
זֵה הוּא תַּחֲתֵי הַמֵּתִים, שְׂמִיחָה אֶת הָאוֹר  
שֶׁל הַצְּדִיקִים שְׂכָבֵר מֵתוֹ וְגַם שְׂפִתּוֹתָיו

### ◆ צִיּוּנִים וּמִקּוּרוֹת ◆

אבי קדוש וטהור כל כך, ולא היה ביכולתו  
לסייעני לקדושתך, והוא יתן עצמו מעצמו לכהן  
לחסד עליון לאמר הלא אבינו אתה קדוש  
וטהור, 'הורינו ה' דרכך, אזי 'רחמנא לבא בעי',  
בהשתפך נפשו לפני ה', ולכן גם 'לו יהיה, כנ"ל.  
ח. בר"ר נו, ז: 'ואין דור שאין בו כמשה, וע"ע  
תיקו"ז קיב. 'ואתפשטותיה הוא בכל דרא ודרא  
בכל צדיק וחכם דמתעסק באורייתא, ועיין לעיל  
פר' תצוה ד"ה וזהו אז ישיר משה, וע"ע להלן  
פר' חוקת ד"ה וזהו על כן יאמר: 'רמוז לצדיק  
המכונה בשם 'משה' על דרך שמצינו בגמ' (שבת  
קא:) 'משה שפיר קאמרת'. ט. עיין ישמח לב  
להרה"ק מטשרענוביל מס' שבת ד"ה אמר ריש  
לקיש: 'כשלומדים דברי שום תנא וחכם מדברי  
הקדמונים שהדבר ההוא הוא חיות ומוחין שלו,  
והאדם הלומד ומדבר דבריו מדבק ומכניס חיות  
ומוחין שלו לתוך הדיבורים, נקרא 'אתדבקות  
רוחא ברוחא, ולכך מחיה אותו שמכניס החיות  
בהדיבורים שלכך אמרו 'שפתותיו דובבות בקבר'  
וכו', כי דיבורי הצדיק שם הוא קבור וטמון

ה. עיין בינת משה פר' נשא ד"ה או יבואר ואיש  
את קדשיו: 'יש צדיק מחמת זכות אבותיו, ויש  
צדיק מעצמו, ועיין בנועם אלימלך, והכוונה  
בצדיק מחמת זכות אבותיו הוא, רצ"ל מחמת  
הזדככות ובהירות אבותיו, שקידשו עצמם בעת  
החיבור, הוציאו לו נשמה קדושה וטהורה, וגרמו  
לו גם כן להיות צדיק. ו'זכות' אבות, מלשון זכות  
ובהירות, וזהו 'איש א'ת ק'דשיו, ר"ת גימט' ז"ק,  
נוטריקון ז'וכרי ק'דושתך, שהשי"ת זוכר קדושת  
האבות שקידשו וטיהרו עצמם להמשיך קדושה  
וטהרה על הילד, והשי"ת מסייע להם 'ואיש את  
קדשיו' (במדבר ה, י) על ידי הקדושה, שגומר  
בעדם לטובה, אשר 'לו יהיו, כנ"ל. ו. עיין לעיל  
פר' במדבר ד"ה שאו את ראש: 'כשנתגלגל איזה  
אדם בעולם ונותנין לו שם בשם צדיק אחד  
שהיה כבר בעולם זה גורם לאיש הלזה שיהיה  
גם כן צדיק מחמת שנתעורר האור של הצדיק  
שהוא בעולם העליון. ז. עיין בינת משה שם:  
'איש אשר יתן לכהן' (במדבר שם), רומז על  
הצדיק השני, צדיק מעצמו, באומרו אם לא היה

דּוֹכָבוֹת כּו'. \* וְעוֹד פָּעְלוּ וַיֵּאמְרוּ  
 לֵאמֹר פְּרוֹשׁ בְּמָה שָׁהֵם אָמְרוּ שִׁירָה  
 פָּעְלוּ לֵאמֹר שִׁיאֲמָרוּ גַם אֲנַחְנוּ בְּנִיֵּהֶם  
 שִׁירָה, 'אֲשִׁירָה לָהּ' כּו' הִינּוּ הַצְדִּיקִים  
 שְׁחוֹשְׁקִים וּמְתַאֲוִים לְעַבֹּדְתּוֹ וְאוֹמְרִים  
 'אֲשִׁירָה' שָׁאִין לָהֶם עֲדִין אֹר גְּדוֹל רַק  
 שֶׁנִּפְשָׁם חָשְׁקָה, \* אֶף הַצְדִּיק הָעוֹסֵק  
 בַּתּוֹרָה לְשִׁמָּה יוּכַל לְבַא לְאוֹר גְּדוֹל אֶף  
 בְּלֹא זְכוּת אָבוֹת:

בני קהת באו  
 לאור ע"י  
 התורה ובני  
 גרשון ביכות  
 אבות

וְהִנֵּה בְּנֵי קֵהֶת הָיוּ מִשָּׂאֵם הָאָרוֹן וְהִשְׁלַחַן  
 כּו' וְהִיָּה לָהֶם הַתּוֹרָה וְהָיוּ יְכוּלִים  
 לְבַא בְּקַל לְאוֹר גְּדוֹל עַל יְדֵי הַתּוֹרָה  
 הַקְּדוּשָׁה. וְזֶהוּ שֶׁאֲמַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְמִשָּׁה  
 'נִשְׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי גְרִשׁוֹן גַּם הֵם' כּו'  
 פְּרוֹשׁ שֶׁגַּם הֵם יְכוּלִים לְבַא לְאוֹר גְּדוֹל  
 עַל יְדֵי זְכוּת אָבוֹת וְכַנֵּ"ל וְקַל לְהַבִּין: \*

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה כּו' וַיִּשְׁלַחוּ מִן  
 הַמַּחֲנֶה כָּל צְרוּעַ וְכָל זָב וְכָל  
 טָמֵא לְנִפְשׁוֹ כּו' וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כּו' בֶּן  
 עֶשְׂרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. נִרְאָה לְפָרֵשׁ הַכֹּפֵל  
 לְשׁוֹן וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל 'בֶּן עֶשְׂרֵי בְּנֵי  
 יִשְׂרָאֵל' שֶׁהוּא יְתוֹר לְשׁוֹן. וְנִרְאָה כִּי אָמַר  
 הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא לְשֵׁא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי  
 גְרִשׁוֹן קֵהֶת וּמְרָרִי, כִּי רִמְזוּ בְּזֶה לְהִיּוֹת  
 שִׁישׁ ג' מִיַּנִּי צְדִיקִים הַשּׁוֹנִים בְּמִדְרַגְתָּם  
 זֶה מְזָה, וְהוּא, יֵשׁ צְדִיק הַנִּקְרָא 'קֵהֶת' עַל  
 שֵׁם מַעֲשֵׂיו הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים וְאֵילָיו  
 יִקְהֶת עַמִּים לְלַמֵּד לָהֶם דְּרָכֵי ה' הַטּוֹבָה,

ע"י ג' מיני  
 צדיקים זוכים  
 ישראל ליניאל  
 מוג' מדרגות  
 אחרות  
 הצריכות  
 שילוח מחוץ  
 למחנה

וּמִשְׁנֵהוּ הַנִּקְרָא 'מְרָרִי' עַל שֵׁם שְׁמֹסֶגֶף  
 עֲצָמוּ בַתְּעִנִּיתִים בְּסִגּוּפִים הַמְרִים מְרַב  
 יִרְאַתּוֹ וּפְרִישְׁתּוֹ, וְהַשְׁלִישִׁי הוּא אֲשֶׁר הוּא  
 כְּגַר בְּאַרְץ וּשְׁפַל בְּרֶךְ וְעַנְוֹתָן גְּדוֹל נְבִזָּה  
 בְּעֵינָיו נִמְאָס וְעַל שֵׁם כֶּף נִקְרָא 'גְרִשׁוֹם'  
 כִּי אָמַר גַּר הֵייתִי' כּו' (שמות ב, כב). \*  
 וּכְשֵׁיִשׁ שְׁלֹשָׁה מִדְרַגּוֹת הַקְּדוּשִׁים הֵלְלוּ  
 בְּיִשְׂרָאֵל \* אַזִּי נִצּוּלִים מִשְׁלַשׁ מִדְרַגּוֹת  
 אַחֲרִים וְהֵם 'צְרוּעַ וְזָב וְטָמֵא לְנִפְשׁוֹ',  
 וְלִכְךָ צִוָּה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁלַּח  
 מִן הַמַּחֲנֶה אוֹתָן הַשְּׁלֹשׁ: \*

וַיִּשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים נְבִיאִים הֵם וְתַכְף  
 כְּשֶׁנִּצְטָווּ בְּשַׁלַּשׁ מִדְרַגּוֹת  
 הַקְּדוּשִׁים וְהֵם 'גְרִשׁוֹן קֵהֶת וּמְרָרִי' הִבִּינוּ  
 מֵעֲצָמָם הַדְּבָר שֶׁצָּרִיךְ לְשַׁלַּח הַשְּׁלֹשׁ  
 אַחֲרִים מִן הַמַּחֲנֶה. \* וְלִזֶּה בָּא הַשְּׁפַת יְתָר  
 בְּאֲמָרוֹ 'כֶּן עָשׂוּ' פְרוֹשׁ אֶפְלוּ קִדְּם שֶׁנִּצְטָווּ  
 בְּמִצְוָה זוּ הִבִּינוּ מֵעֲצָמָם זֶה וְכִוְנוּ אֶל  
 הָאֱמֶת וְשִׁלְחוּ אוֹתָם לְמַעַן יִהְיֶה מַחֲנֵיהֶם  
 קוֹדֵשׁ בְּשַׁלַּשׁ מִדְרַגּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְהֵבִין: \*

דַּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כּו' אִישׁ אוֹ אִשָּׁה  
 כִּי יַעֲשֶׂה מִכָּל חַטָּאת הָאֵדָם כּו'. \*  
 נִרְאָה לְפָרֵשׁ בְּהַקְדִּים לְפָרֵשׁ פְּסוּק (במדבר  
 ו, ב) 'אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִפְלִיא לְגִדֵּר נֶגֶד  
 נְזִיר לְהַזִּיר לָהּ', יֵשׁ לוֹמַר \* דֵּהתּוֹרָה  
 הַקְּדוּשָׁה רְמְזָה לָנוּ בְּזֶה לְלַמֵּד דְּרָכֵי ה'  
 בְּרִצּוֹת הָאֵדָם לְשׁוּב מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה  
 וּמִדְּרָכּוֹ הַמְקַלְקָלִים וְרוֹצָה לַעֲשׂוֹת

כששב  
 בתשובה ורוצה  
 לסגף עצמו  
 צריך לעשות  
 זאת בחכמה  
 גדולה

◆ צִיּוּנִים וּמִקּוּרוֹת ◆

הַצְדִּיק'. י. יבמות צז. 'אמר דוד לפני הקב"ה  
 רבונו של עולם יהי רצון שיאמרו דבר שמועה  
 מפי בעוה"ז, דאמר רבי יוחנן משום רשב"י כל  
 ת"ח שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה,  
 שפתותיו דובבות בקבר'. וברש"י 'שיהיו שפתי  
 נעות בקבר כאילו אני חי'.

החיות שלו, וזה הלומד בהכנסו עם החיות  
 ומוחזין שלו לתוך החיות ומוחזין של הצדיק שטמן  
 בדבריו, נקרא 'אתדבקות רוחא ברוחא'  
 ו'שפתותיו דובבות בקבר' כנודע זה מדברי  
 הבעש"ט נבג"מ ונקרא בחינה זו השתטחות על  
 קברי הצדיקים וכו', ולכך מחיה מוחזין של אותו